

tigt, at Vedkommende saaledes skulle faae Tillæbelse til at gennemlæse og tage Afskrift af de Erklæringer, der gives paa Ansøgninger. Den Bestemmelse, der for Dieblisset gjælder, og hvorefter vedkommende Dyrighed ikke er pligtig til at meddele Vedkommende slige Erklæringer, grunder sig aabenbart derpaa, at det i mange Tilfælde interesserer det Offentlige, at den Sag, hvorom der er Spørgsmaal, bliver fuldstændigt oplyst, og at den underordnede Autoritet, som skal afgive sin Erklæring, kan gjøre det aldeles uforbeholdent. Allerede denne Grund taler meget for, at vedkommende Ansøger eller Klager ikke skal have Ret til at see Erklæringerne; det er dernæst ogsaa muligt, at der i selve Erklæringen kan indeholdes Ting, der ikke egne sig til at sees af Andre end den overordnede Autoritet, og hvorpaa Vedkommende, der har afgivet Erklæringen, har anseet sig forpligtet at henlede den paagjældende Autoritets Opmærksomhed, uagtet disse Punkter ikke have Indflydelse paa Afgjørelsen af den Sag, hvorom der er Spørgsmaal. Det kan ofte være til Skade for Staten, det Offentlige eller Kommunen, at Erklæringer, der skulle afgives over Ansøgninger, ikke blive afgivne med den Fuldstændighed og Næbenhed, som det Offentliges eller Kommunens Tare fordrer; — jeg maa formene, at Lovforslagets Hensigt fuldkommen opnaaes, naar Vedkommende, der have indgivet Andragendet, erholde fuldstændig Dplysning om de Grunde, paa hvilke Afgjørelsen støtter sig, og at det derfor vil være rigtigt at vedtage det af mig stillede Ændringsforslag.

Indenrigsministeren: Jeg troer dog ikke, at det af den ærede sidste Taler stillede Ændringsforslag vil fyldestgjøre, hvad der er Lovens egentlige Niemeb. Paa den anden Side kunde det være hensigtsmæssigt i visse Tilfælde at faae en saadan Bestemmelse som den af den ærede Taler foreslaaede, naar den ikke stod saa isoleret som i det foreliggende Forslag, men der til den var føiet noget Mere. I de Tilfælde nemlig, hvor Resolutionen paa vedkommende Ansøgning eller Klage ikke støtter sig paa factiske Dplysninger, men paa visse antagne Regjeringsprinciper, eller paa en Fortolkning af Lovgivningen, altsaa i saadanne Til-

fælde, hvor Resolutionen alene støtter sig paa, hvad der eengang for alle er vedtaget med Hensyn til visse Slags Sager, vil jo den samme Resolution blive given, hvorledes end Erklæringerne falde ud; Resultatet vil blive det samme, enten der om Ansøgningen eller Klagen overhovedet er afgivet Erklæring eller ikke. Jeg skal nævne et Tilfælde, hvoraf dette let vil sees. Der indgives saaledes en Mængde Ansøgninger om Tillæbelse til at bortspille faste Eiendomme i Lotteriet, men efter de eengang vedtagne Principer blive den Slags Ansøgninger altid uden videre afflaede, enten der er meddeelt Erklæringer, over dem eller ikke. I saadanne Tilfælde vilde det altsaa for vedkommende Ansøger ikke være af nogen Interesse at see de Erklæringer, der kunde være afgivne, men hvad der for ham kunde være vigtigt, det er at faae at vide, hvorfor Ansøgningen var afflaet, og at Besvarelsen af dette „hvorfor“ laae alene i en Fortolkning af Lovgivningen og i eengang vedtagne Regjeringsprinciper. Naar derimod Resolutionen støtter sig paa factiske Dplysninger, mener jeg, at Lovens Niemeb ingenlunde fyldestgjøres derved, at der blot gives en motiveret Resolution, idet Vedkommende, saaledes som Sagen nu stiller sig, nødvendigviis maa ønske at blive bekendt med selve Erklæringerne; men jeg kan ikke see, at dette Sidste kan opnaaes paa en for det Offentlige mere betryggende og mindre uskabelig Maade end ved det Ændringsforslag, der af den afdyde Justitsminister er stillet til det oprindelige Lovforslag. Dersom jeg derfor skulde kunne tiltræde det af den ærede sidste Taler stillede Ændringsforslag, da maatte det gaae ud paa, at Vedkommende skulde være berettiget til at den, som endelig har afgjort Sagen, at blive meddeelt fuldstændig Dplysning om de Grunde, paa hvilke Afgjørelsen støtter sig, forsaavidt denne ikke er begrundet paa de i de afgivne Erklæringer angivne factiske Grunde; i dette Tilfælde skulde den Paagjældende være berettiget til at blive bekendt med de forskjellige Erklæringer. Ændringsforslaget foreligger imidlertid ikke med en saadan Tilsetning, som efter min Opfattelse af Sagen maatte være afgjørende for at kunne gaae ind derpaa, og jeg vil derfor stemme derimod, uagtet jeg som sagt troer, at det